

Homofilie en genade

Door: Hein de Haan

De Bijbelverzen in dit artikel kunnen afkomstig zijn uit verschillende Nederlandse vertalingen. Maar vaak geef ik de voorkeur aan de letterlijke vertaling van het Hebreeuws of Grieks. Liever gebruik ik de naam van God, Yahweh, dan de weergave met HERE. Daarnaast hou ik ervan om *Gij* te vervangen door *U*, en *gij* door *jij* of *jullie*. Ik wens je veel leesgenoegen – Hein.

Dankzij het feit dat ik over niks anders kan schrijven en spreken dan Gods overvloedige rijkdommen van genade, ben ik in aanraking gekomen met veel gelovigen die gelukkig ook die rijkdommen van God mogen kennen. Niet alleen voor hun redding, maar ook voor hun dagelijkse wandel. We weten allemaal, stuk voor stuk, dat onze relatie met God uitsluitend gebaseerd is op de genade van God, die Hij in Zijn geliefde Zoon Christus Jezus bewerkt. Niks geen prestatiedrift, die beloond zou worden! Niks geen godsdienstige activiteit van onze kant. Alles genade!

Romeinen 11:6 *Aangezien het alles door genade is, dan is het dus niet meer uit werken; anders is de genade geen genade meer.*

We weten allemaal, stuk voor stuk, dat onderling oordeel er niet meer inzit (althans, dat mogen we Bijbels gezien verwachten als genade ons leven bepaalt). Dat past uitsluitend bij een juridische kijk op God. Dat past uitsluitend als er eentje stukken beter presteert, die dan de ander, die minder presteert, de les kan lezen. Juridisch kun je dan een oordeel vellen. Maar die relatie hoort simpelweg niet thuis in een leven uit genade.

1Korinthiërs 4:3-5 *Nu raakt het mij zeer weinig, of ik al door jullie of door enig menselijk gericht beoordeeld word. Ja, ook mijzelf beoordeel ik niet. Want ik ben mij van niets bewust, maar daardoor ben ik niet gerechtvaardigd; Hij, die mij beoordeelt is de Here. Daarom, velt geen oordeel voor de tijd, dat de Here komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen der harten openbaar maken. En dan zal aan elk zijn lof geworden van God.*

Goed, wij kunnen dus met Paulus zeggen: 'Het doet me niks als jullie me oordelen, want de enige die me echt zal oordelen is de Here en Hij komt met Zijn genade, zodat ik lof ontvang van Hem.' Als gelovigen kunnen we dus al dat juridisch oordelen van anderen langs onze rug laten afglijden. Dat is geen hoogmoed. Dat is staan in genade.

Wat heeft dit allemaal nu met homofilie te maken? Alles! Ik heb namelijk tot mijn schrik gemerkt dat, zodra dat onderwerp ter sprake komt, veel van die genieters van Gods genade plotseling weer de juridische wachtposten betrekken en stevig uithalen met hun oordeel. Ik ken de juridische argumenten die gehanteerd worden helaas maar al te goed. Genade voor ons, ja. Maar dit kan niet!

Sodom en Gomorra

Plotseling blijken genade-omhelzers weer op wettische bodem te staan. Men wijst naar Sodom en Gomorra en beweert dat die totale vernietiging kwam vanwege homofilie. Roeit God een hele streek uit omdat de mens zondig is?

Judas 1:7 ... zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen haar hoerij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn...

Judas wijst terug naar die *genen* in vers 6. Dat zijn die engelen uit de tijd van Noach. Toen is niet alleen een streek uitgeroeid. Toen is, op Noach en zijn familie na, de hele mensheid uitgeroeid. Was dat om homofilie? Nee! Er was een vermenging gaande tussen mensen en engelen. Dat dreigde de hele mensheid te doen uitsterven. Daarom greep God in. Judas zegt niet dat deze mensen in Sodom en Gomorra hetzelfde vlees zijn achterna gelopen. Dat had dan eventueel op homofilie kunnen duiden. Ze zijn juist ANDER vlees nagelopen. Opnieuw was hier dus sprake van vermenging tussen mensen en engelen. Iets wat een uitstervend ras opleverde. Dit reddend handelen van God nu aangrijpen om andere gelovigen te veroordelen is dus Bijbels gezien volkomen ongegrond.

Genadepredikers denken echter nóg een heel sterk argument te hebben om holebi's buiten de genade te plaatsen. Paulus zou (in hun ogen) veroordelend spreken over deze bevolkingsgroep in zijn brief aan de Romeinen. Wanneer onze ogen eenmaal dicht zijn voor genade, waar we het niet zien willen, zullen we zelfs in Paulus' schrijven argumenten ter veroordeling vinden. Ik wil proberen uit te leggen hoe ik dit lees:

Romeinen 1:24-28

Daarom heeft God hen in hun hartstochten overgegeven aan onreinheid, zodat bij hen het lichaam onteerd wordt (...) Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke lusten, want hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke (...) En daar zij het verwerpelijk achten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt...

Vrijwel overal in de evangelische Bijbeluitleggingen wordt de uitdrukking *overgegeven aan* kortweg weergegeven als: *God heeft het opgegeven*. God zou er geen gat meer in zien om Zich verder nog met dit soort mensen in te laten. Wat een blindheid voor genade! Zijn homo's en lesbiennes door God afgeschreven? Waarom zitten er dan sommige van hen tussen mensen die gered zijn in Korinthe? Ze zijn dus beslist niet afgeschreven door God (1Korinthiërs 6:9-11).

Voordat ik nader op de uitdrukking zelf inga, wil ik er op wijzen dat Romeinen 1 niet een geïsoleerd onderwerp in de brief is. Het is een onderdeel van drie groepen, die in de eerste drie hoofdstukken behandeld worden. In geen van die drie groepen is sprake van een niet meer te redden verloren groep. Het onderwerp van het geheel van de drie hoofdstukken is de algemene verloren toestand van alle mensen. De geweldig rijke boodschap voor het geheel van deze drie groepen is dat de genade van God en het werk van Christus al de zonden van de mensheid, ingedeeld in deze drie groepen, verre overstijgt.

De groep die als eerste besproken wordt is niet de Homobeweging. Het is de niet joodse georganiseerde mensenwereld. Overgeplaatst naar onze hedendaagse beleving, zou je dat onze maatschappij kunnen noemen. Het voert te ver voor deze studie, maar je kan zo elk facet van de hedendaagse cultuur erin tegenkomen. De Homobeweging is slechts één facet binnen die maatschappij.

Daar waar de mens overgeven wordt aan zijn zonde, wordt de genade veel meer dan overvloedig (Romeinen 5:20). Gods uitlevering van de mens is een blijk van Zijn genade. Het uitleveren van de mens aan zijn zonde is een onderdeel van het proces dat God hanteert om die mens te redden van zijn zonden. Zo was de verloren zoon uitgeleverd aan zijn zonde toen hij in het varkenshok tot

zichzelf kwam en naar zijn Vader terugging. Gods genade gaat zonder enige discriminatie naar alle mensen uit. Menselijkerwijs bekeken kunnen we echter stellen dat God een veel zwaardere klus heeft aan hen die niet zijn uitgeleverd aan hun zonde.

Paulus spreekt in het tweede hoofdstuk van de Romeinenbrief een groep mensen aan die zichzelf niet zulke grote zondaars vinden. Ze kijken naar deze mensen die uitgeleverd zijn aan hun zonde en kloppen zich op de borst. Ze verwachten dat God wel ingenomen zal zijn met hun gedrag. Kijk, hier heb je dus die discriminerende houding. Zij hebben hun oordeel al klaar liggen. Paulus beschrijft die houding in Romeinen 2:4 als een *verachten van de genade*. Zij hebben in de verste verte niet door dat het juist die genade is die mensen tot bekering brengt. Het uitleveren was een onderdeel in dit genadeproces en deze groep mensen spuugt erop. Wij zouden denken dat God een zware dobber heeft aan deze discriminerende vrome hap (groep mensen) om hen aan Zijn hart te brengen. Gelukkig discrimineert God niet en werkt Zijn genade zelfs aan hen.

Het hele Nieuwe Testament door is het telkens de groep die uitgeleverd is aan zijn zonde, die tot Jezus vlucht om hulp, redding en vergeving. Het is ook telkens de groep die zichzelf te goed acht, die zich van Jezus afwendt en wegblijft. Let op!!! Juist die laatstgenoemde groep wordt in Gods Woord duidelijk omschreven als vroom en godsdienstig!!! Mensen die zich beter voelen dan die (naar hun beoordeling) verachtelijke figuren. Zij denken de genade niet nodig te hebben omdat ze van zichzelf vinden dat God wel met hen ingenomen moet zijn. Wat een vergissing! Gods genade gaat naar allen uit. Het uitleveren aan de zonde is een onderdeel van dit proces. Uiteindelijk zal Gods genade over allen komen. God komt tot Zijn doel want God is God en Zijn genade is onvoorwaardelijk.

Een gruwel voor God

Wat betekent heel letterlijk de uitdrukking *Een gruwel voor God*? 'Wow!!! Dat is gruwelijk vet zeg!' Die kreet kent, denk ik, tegenwoordig iedereen wel. *Gruwelijk* als modewoord in totaal tegengestelde betekenis. Dat bekt blijkbaar lekker. Iedereen weet eigenlijk wel dat dit niet de echte inhoud van het woord *gruwel* is. In ons eigen christendom is het woord *gruwel* echter ook een totaal eigen weg gegaan, namelijk de weg om jezelf superieur te voelen boven andere mensen (hoogmoed), namelijk de weg van veroordeling, van discriminatie. Laat ik dit gedrag maar gelijk duidelijk benoemen: het gaat om de achterstelling van de homofile en lesbische medemens.

Hoe kun je nu een Bijbels gegeven misbruiken om een ander mens in een minderwaardige hoek te plaatsen? Dat gebeurt meestal wanneer je bij voorbaat al een eigen idee hebt en dan een uitdrukking in Gods Woord tegenkomt, die je niet op inhoud gaat onderzoeken en waarbij je ook niet de context gaat opzoeken. Over welke misbruikte, uit zijn verband gerukte, teksten gaat het dan?

Leviticus 18:22 *Je zal niet bij een jongen liggen als bij een vrouw; want dit is een gruwel.*
Leviticus 20:13 *Als iemand bij een jongen ligt, als bij een vrouw, dan hebben beiden een gruwel gepleegd.*

Waarom draagt deze omgang tussen mensen van hetzelfde geslacht hier de omschrijving *gruwel*?

Leviticus 18:19 *Je zal je niet tot de vrouw begeven, terwijl zij haar krankheid heeft, in hare onreinheid...*
Dit is een andere gruwel uit hetzelfde hoofdstuk. Hier is de maandelijkse ongesteldheid van de vrouw een gruwel. Waarom? Omdat het in de wet als een onreinheid wordt beschouwd. Dat staat er letterlijk. Ik kan me voorstellen dat je tegenwerpt dat hier helemaal niet staat dat deze maandelijkse ongesteldheid van de vrouw een gruwel is. Nee, dat staat een aantal verzen verder (in context lezen).

Leviticus 18:27 *...al deze gruwelen hebben de lieden van dit land gedaan, die vóór jullie waren...*

Leviticus 18:29 *Wie al deze gruwelen doen...*

Dat wijst inderdaad terug naar die omgang tussen mensen van hetzelfde geslacht, maar net zo sterk naar die vrouw met haar maandelijks ongesteldheid. Vreemd eigenlijk dat er geen stuk te vinden is dat vrouwen met hun maandelijks ongesteldheid veroordeelt of discrimineert, terwijl het zo duidelijk in dit hoofdstuk in één adem genoemd wordt. Ik ben zelfs nog niet een uitleg van een man tegengekomen die hier een aanleiding in ziet om zich superieur te voelen boven zo'n vrouw. Nee, zulke vrouwen worden niet door mannelijke uitleggers afgeschoten omdat ze maandelijks ongesteld zijn. De opsomming hier van het feit dat de vrouw met maandelijks ongesteldheid een gruwel voor God is, terwijl ze er toch eigenlijk niks aan kan doen, zo zit ze als vrouw nu eenmaal in elkaar, geeft overduidelijk aan dat dit hele hoofdstuk helemaal niet bedoeld is ter veroordeling of discriminatie. Het is omdat in de wet deze zaken als onreinheid gezien worden.

Deuteronomium 14:3 *Jullie zullen niets eten, dat een gruwel is.*

Zijn dieren ook een gruwel?

Deuteronomium 14:7-19 *Je zal niet eten wat herkauwt en geen gespleten klauwen heeft: de kameel, de haas en het konijn, die wel herkauwen, maar nochtans geen gespleten klauwen hebben, zij zullen onrein voor jou zijn; en het zwijn, want het heeft wel gespleten klauwen, maar herkauwt niet, zal ook onrein voor jou zijn; van hun vlees zal je niet eten, en hun aas zal je niet aanraken. (...) deze vogels mag je niet eten; de arend, de havik, de meeuw, de duiker, de ekster en de gier, naar hunne soorten; en alle raven, naar hunne soorten; de struis, de nachtuil, de koekoek, en de sperwer, naar hunne soorten; de steenuil, de oehoe, de vleermuis, de roerdomp, de reiger, de zwaan, de ooievaar, de wouw, naar hun soorten, de hop en de zwaluw. En alle vogels die kruipen, zullen onrein voor jou zijn.*

Tja, al die beesten zijn een gruwel voor God. Dus zullen we ze maar allemaal afschieten? Nee, er zit geen greintje veroordeling in deze wetgeving over dieren, die een gruwel zijn. Het ging erom dat ze in die tijd onrein waren. Maak ik nu een eigenmachtige indeling door te zeggen dat er dus duidelijk iets in Gods Woord staat dat nu niet meer geldt? Dat zou inderdaad het geval zijn als Gods Woord daar zelf geen grond voor gaf.

Handelingen 10:28 *God heeft mij getoond geen mens onheilig of onrein te noemen.*

Wat had Petrus gezien? Al die dieren, die in de wetgeving gruwelen voor God genoemd worden. Ze werden zo genoemd omdat ze onrein waren. Maar dat is nu voor al die dieren verleden tijd. De les die Petrus er echter uit trekt is dat het niet om die dieren gaat. Het gaat om de mensen. God noemt nu geen enkel mens meer onrein. Dat betekent dat als wij bepaalde personen nu nog een gruwel noemen, we regelrecht tegen Gods Woord ingaan.

De wetgeving onder het Oude Verbond betreffende gruwelen voor God ging extreem ver. Wat is het namelijk geweldig als jij en je partner noodgedwongen uit elkaar zijn gegaan, maar je hebt een weg gevonden om je weer met elkaar te verzoenen. Je herstelt dus die oude relatie. Prachtig! Wat blijkt in de wetgeving? Dat is een gruwel voor God!

Deuteronomium 24:1-4 *Als nu iemand met een vrouw trouwt, en zij vindt geen genade in zijn ogen vanwege iets schandelijks, dan zal hij een scheidbrief schrijven en haar die in handen geven, en haar uit zijn huis laten gaan. Als zij dan uit zijn huis gegaan is, en heengaat en de vrouw van een ander wordt, en deze andere man ook afkerig van haar wordt, en een scheidbrief schrijft en haar die in handen geeft, en haar uit zijn huis laat gaan, of als die andere man sterft, die haar tot vrouw genomen had: dan mag haar eerste man, die haar uitgestoten heeft, haar niet weer terugnemen, zodat ze weet zijn vrouw wordt, omdat ze nou eenmaal verontreinigd is, want dat is een gruwel voor Yahweh.*

Wow! Onvoorstelbaar! Ik zou dit een prachtig happy end noemen. Nee, staat er in de wetgeving, dit is een gruwel voor God. Als we de betekenis van *gruwel* invullen zoals men dat discriminerend ook bij mensen van hetzelfde geslacht doet, dan is die liefde tussen dit stel, dat eindelijk weer herenigd is, afgrijselijk slecht en moet met hand en tand bestreden worden. Nee, het gaat nog steeds om die verontreiniging, hè? Onreinheid, die dus door God zelf is opgeheven, hè? Denk aan die duidelijke les, die Petrus ontving: GEEN MENS ONREIN. Maar er zit een heel aparte, verrassende, twist aan dit hele verhaal.

Wat is het bijzonder rijke aan deze geschiedenis van die vrouw, die een scheidbrief ontvangen heeft en nu toch weer herenigd is met haar man? Dat is dat God zelf Israël een scheidbrief in de hand gedrukt heeft. God is zelf gescheiden van Israël.

Jesaja 50:1 *Yahweh zegt: Waar is de scheidbrief van jullie moeder, waarmee Ik haar heb weggezonden? (...) jullie moeder is vanwege jullie overtredingen weggezonden.*

Hosea 3:1 *...Yahweh bemint de kinderen van Israël, maar zij zien om naar andere goden...*

God is gescheiden. Wat heeft Zijn vrouw ondertussen gedaan? Ondanks dat God, de Man, hartstikke veel van Zijn vrouw, Israël, is blijven houden, is zij andere mannen (afgoden) achterna gelopen. Op grond van onze eigen misleidende invulling van die term *gruwel voor God* zouden we nu zo kunnen oordelen dat een relatie tussen God en Israël nu helemaal verkeken is. Dat zouden we moeten constateren als inderdaad *gruwel* die veroordelende, discriminerende invulling zou hebben, die wij er in gelegd hebben bij ons oordeel over mensen van hetzelfde geslacht. Maar God zelf gaat profetisch radicaal bewijzen dat die wettische manier van lezen niets met Zijn manier van denken te maken heeft. God zelf is namelijk die Man, die deze gruwel voor God zal begaan.

Hosea 14:6-9 *Ik [Yahweh] zal voor Israël als een dauw zijn, dat hij zal bloeien gelijk een lelie en zijn wortels zal uitslaan als de Libanon; en zijn takken zullen zich uitspreiden, dat hij zo schoon zal zijn als een olijfboom en hij zal zo een goede geur geven als de Libanon; en zij zullen weer onder zijn schaduw zitten; met koren zullen zij zich voeden en bloeien als een wijnstok; zijn gedachtenis zal zijn als de wijn van de Libanon. Efraim, wat heb Ik nog te maken met die afgoden [andere mannen]? Ik zal hem verhoren en geleiden, Ik zal zijn als een groenende dennenboom; door Mij wordt er steeds vrucht aan jullie gevonden.*

Wow! Wat een feest van genade! Tja, die genade van God staat altijd zo intens radicaal tegenover die wettische, veroordelende kijk naar anderen en ook op Gods Woord zelf, waar wij als natuurlijke mensen zo op gefocust zijn. Dat wettische is weggenomen. Er blijft alleen nog genade over. Ook genade van deze gescheiden Man (God) voor Zijn vrouw (Israël), die met allerlei andere mannen gerotzooit heeft. Genade heerst!

Ik zou nog op van alles en nog wat kunnen ingaan, zoals bijvoorbeeld het dragen van kleding van tweeërlei stof, wat ook een gruwel genoemd wordt. Iedereen draagt tegenwoordig kleding, die vaak uit twee verschillende grondstoffen bestaat. Allemaal afschieten dus? Nee, natuurlijk niet. We hebben nu inmiddels wel door dat het een kwestie is van de manier waarop we lezen. Als we wettisch, discriminerend en veroordelend lezen, dan kunnen we voor al onze superioriteit genoeg Bijbelteksten bij elkaar verzamelen. Als we gewoon de tekst letterlijk onderzoeken en in zijn eigen context plaatsen, dan kan het niet anders dan dat we bij Gods overvloedige rijkdommen van genade uitkomen. Ik hoop dat jij dat ook ontdekt hebt.
